

Խ. Ա. ԵՐԻՑՅԱՆ

Ս ի մայիսի 1-ին երկարատև հիվանդությունից հետո վախճանվեց ռեսպուբլիկայի հնազույն գիտնական՝ Հայկական ՍՍՌ Գիտությունների ակադեմիայի Թղթակից-անդամ, Գյուղատնտեսական գիտությունների դոկտոր, պրոֆեսոր Խորեն Ահարոնի Երիցյանը:

Խ. Ա. Երիցյանը ծնվել է 1882 թվականին Հայկական ՍՍՌ Ալավերդու շրջանի Սանահին գյուղում՝ գյուղացու ընտանիքում: Նա բարձրագույն մասնագիտական կրթություն ստացել է Գերմանիայում: 1906—1909 թվականներին սովորել է Հայպետի համալսարանի Գյուղատնտեսական ֆակուլտետում:

Համալսարանն ավարտելուց հետո վերադառնում է Անդրկովկաս, որտեղ մինչև Սովետական իշխանության հաստատումը աշխատում է գանազան շրջաններում ագրոնոմի պաշտոնով:

Հայաստանում Սովետական իշխանության հաստատման նախօրյակին Խ. Ա. Երիցյանը Երևանում վարում էր Գյուղատնտեսության և Գետական գույքերի Գլխավոր վարչության հոգադորժության բաժնի վարիչի պաշտոնը, որը շարունակեց նա Սովետական իշխանության հաստատումից հետո ևս մինչև 1927 թվականը:

1923 թվականին նա հրավիրվում է Երևանի պետական համալսարան՝ գյուղատնտեսական ֆակուլտետի անասնաբուծության ամբիոնի վարիչի պաշտոնով: Գետական համալսարանում գասախոսելիս նա կարճ ժամանակում ցույց է տալիս իր մանկավարժական ընդունակությունները և վայելում իր կոլեգաների և ուսանողության համակրանքը: Նրա գասախոսությունները՝ հագեցված գիտական տվյալներով և պրակտիկայից վերցված օրինակներով, մեծ հետաքրքրություն էին լսվում ուսանողության կողմից:

Մանկավարժական աշխատանքին զուգընթաց նա ծավալում է գիտական աշխատանք անասնաբուծության բնագավառում: Ամենայն իրավամբ կարելի է ասել, որ Սովետական Հայաստանում անասնաբուծության գծով առաջին գիտական աշխատանքը կատարել է Խ. Ա. Երիցյանը:

Նա իր գիտական աշխատանքը տարել է մեր անասնաբուծության ամենից ավելի հրատապ, ակտուալ հարցերի ուսումնասիրման ուղղությամբ, ուշադրությունը սրել է հատկապես մատղաշների աճեցման, անասունների արոտային պահվածքի ուցիոնալացման արոտային սննդի նորմավորման, կերերի նախապատրաստման մեթոդների մշակման և այլ ակտուալ հարցերի լուծման վրա:

Դեռևս 1930 թվականին, նա առաջինը, առաջ քաշեց տեղական հորթերին մորից անջատ աճեցնելու հարցը, որը սակայն հակառակ նրա ցանքերին, պաշտոնապես լուծվեց միայն շատ ավելի ուշ: Նա իր աշխատակիցների հետ միասին արտադրության պայմաններում մշակեց տեղական հորթերի կաթնային կերակրման սխեմաներ և ուսումնասիրեց տեղական հորթերի աճն ու զարգացումը լեռնային արոտային պայմաններում:

Խ. Ա. Երիցյանը օրիգինալ մտածողության տեր մարդ էր: Գիտական հարցերը մշակելիս նա չէր զննում միայն ուղիներով, այլ միշտ ձգտում էր նոր տեսանկյունով մոտենալ հարցերին, միշտ կապելով պրակտիկայի հետ: Դրա փայլուն ապացույցը հանդիսացավ նրա մշակած նոր արոտավայրում անասունների արածած կանաչ մասսայի քանակի հաշվառման մեթոդը, որը մեծ հետաքրքրություն առաջացրեց ոչ միայն սովետական, այլև արտասահմանյան գիտնականների մեջ: Նրա այդ նոր մեթոդը, որը ամենից ճիշտն է եղած մեթոդներից, հնարավորություն է տալիս ավելի մեծ ճշտությամբ նորմավորել կենդանիների արոտային կերակրումը: Նա մինչև իր կյանքի վերջին օրերը աշխատում էր այդ մեթոդի կատարելագործման և ոտուզման ուղղությամբ: Խորեն Ահարոնովիչը առաջինն էր ռեսպուբլիկայում, որ գիտական աշխատանքը կազմակերպեց կոլտնտեսության արտադրության քաղաքի վրա:

Խ. Ա. Երիցյանը հանդիսանում է մեր ռեսպուբլիկայում գյուղատնտեսական գիտության հրատարակության գործի հիմնադիրը:

Մի շարք տարիներ (1924—1928) աշխատելով Հայաստանի կոմկուսի կենտրոնի Ագիտ-պրոպ րաժնին կից խորհրդային գանգայի հանձնաժողովում լատասխանատու քառասունամյա պաշտոնով, նա մեծ աշխատանք տարավ գյուղատնտեսության բանավոր և գրավոր պրոպագանդայի ուղղությամբ։ Նրա հեղինակությանը ու խմբագրությանը այդ շրջանում լույս ընծայվեց 25 տնուն ղիտա-հանրամատչելի բրոշյուր՝ գյուղատնտեսության տարբեր հարցերի շուրջը։ Նա միաժամանակ ակտիվ աշխատակցում էր «Մանկայն» գյուղատնտեսական թերթին։

Նրա գրած բրոշյուրներն ու ձեռնարկները խոշոր դեր են կատարել մեր գյուղատնտեսության մասնայական կադրերի պատրաստման գործում։

Գրոֆ. Երիցյանը ակտիվ հասարակական գործիչ էր։ Ոկտոբերյան հեղափոխության հաստատման առաջին օրերից նա խոշոր հասարակական աշխատանք է կատարել գյուղատնտեսության բնագավառում և այլ հասարակական կազմակերպություններում։

Նա մի շարք տարիներ (1927—1934) ընտրվել է Հայաստանի կենտրոնական Գործադիր կոմիտեի անդամ։

Գարտիան և կառավարությունը բարձր են գնահատել պրոֆ. Խ. Ա. Երիցյանի մատուցած ծառայությունները մեր սոցիալիստական գյուղատնտեսությանը և նրան պարգևատրել են Աշխատանքային կարմիր Դրոշի շքանշանով և պատվոգրերով։

Խորեն Ահարոնովիչը մեծ հարգանք էր վայելում ոչ միայն իր կուլեգաների և աշակերտների շրջանում, այլև կուլտեսային լայն մասսաների մեջ։

Հանձին պրոֆ. Երիցյանի մենք կորցրեցինք մեծ գիտնականի, ազնիվ ու հայրենասեր քաղաքացու, հիանալի բնկերոջ և ուսուցչի։ Նրա պայծառ հիշատակը երկար ժամանակ վառ կմնա նրա ընկերների ու աշակերտների սրտերում։